

ДО ЕДИН ЧИРАК, КОЙТО ТЪРСИ СЪВЕТИ ЗА ДУХОВНИЯ ЖИВОТ

Не мога да ти опиша, колко ме зарадва твоето писмо. Когато го прочетох, възкликнах: ето Твоя юнак, Господи - благослови го! Защото наистина си юнак, макар да си само на петнадесет години. В дома на твоя чорбаджия всеки ден виждаш само раздори, омраза и злобно съскане. В склада, където пълниш и изпразваш сандъците, чуваш от другите чираци само псувни и безсрамни шеги. На улицата и навсякъде около теб - съблазни и само съблазни, нахлуващи през очите и ушите ти. Но твоят мъжествен дух не приема нито една от тях. И така, с теб се случва казаното: видял - не видял, чул - не чул.

Ах, колко по-различно си си представял всичко, когато си дошъл от село в града! Пишеш ми, че стъпвайки за пръв път в него, ти си видял къщи по-красиви от вашата селска църква. С трепет и благоговение си крачил по улиците, ядосвайки се на своите нозе, че внасят селския прахоляк сред тази гора от храмове, сред тази невиджана чистота и святост. Пред най-високите къщи си се кръстел, както човек се кръсти, когато съгледа църква. Но веднъж, се случило нещо ужасно, което ти дало да разбереш, че това не са църкви. Някакъв човек изскачил от една такава висока сграда, псувайки най-великата небесна светиня. Дъхът ти спрял от болка. Обърнал си се и си побягнал към своето село. Но в този момент те споходила мисълта, че не можеш да се върнеш. Заплакал си горчиво и бършейки сълзите си с ръкав, си поел обратно. Оттогава, ден след ден, ти си бил принуден да събираш всичките; си сили, всичко светло, придобито в твоя кратък живот, за да дадеш отпор на ужасите, които са те заобикаляли и връхлитали един след друг. Понякош си чувал звън на църковна камбана, въпреки че все още не си бил виждал църква на това място и си мислел: ангели звънят на небесата и възвестяват Страшния съд над този покварен свят!

Твоите чорбаджии никога не ходят на църква и по тази причина не ходите и вие, чираците и калфите. Горейки от копнеж по Божията служба веднъж си се осмелил и си помолил чорбаджийката за разрешение да отидеш в храма. В отговор на твоята молба тя гръмогласно се изсмяла, хванала те за косата, завлякла те в трапезарията, където останалите закусвали, и извикала през смях: „Представете си какво е намислил този малък поп-иска да ходи на църква!" И всички започнали да се кикотят като полудели. Но всички тези бури само по-силно укрепвали дървото на твоя живот, Колкото повече пораствала в теб ненавистта към съблазните, толкова повече ставала и любовта ти към Бога. И ти си се опазил във вяра, благоговение и чистота. Велики юначе Христов, нека Господ те благослови! Приличаш ми на Давид, който още като момче убил Голиат. И ти си победил многото голиатски злини, които са искали да умъртвят

душата ти. И сега, когато с Божията помощ си се спасил от многото съблазни, искаш от мен съвет и правило как по-нататък да спасяваш душата си. Златно мое дете, бъди храбър и занапред и Бог няма да те остави. Казваш, не повече от две-три правила, можеш лесно да ги запомниш. Добре, ето ще ти дам само три правила:

Първо правило: чети Христовите заповеди от това малко Евангелие, което ти изпращам;

Второ правило: изпълнявай според силите си тези заповеди, които прочетеш и разбереш добре;

И трето правило: моли се Богу да отвори твоя разум, та правилно да разбираш всичко, което прочетеш и да те укрепи със Своя Свят Дух, за да можеш да изпълниш прочетеното.

Бог нека те укрепи със Своя благослов!